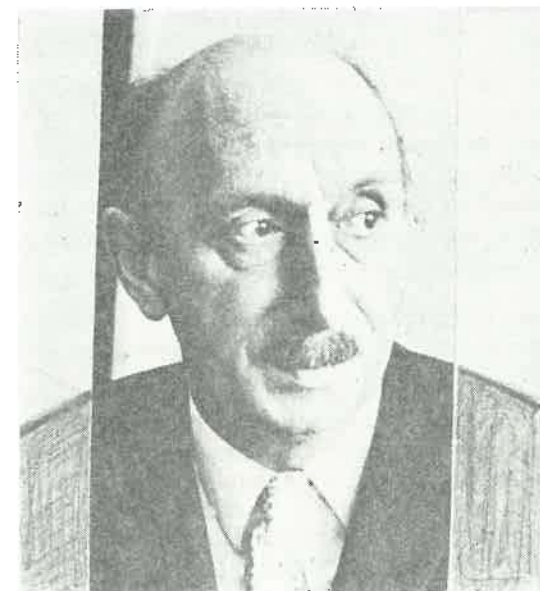

PRIM. DR MILORAD-MIKA PAVLOVIĆ
PREDSEDNIK NAUČNOG DRUŠTVA ZA ISTORIJU
ZDRAVSTVENE KULTURE JUGOSLAVIJE
(16. V 1919 — 25. III 1972)

Đorđe DRAGIĆ

NENADANA SMRT PRIM. DR MILORADA-MIKE PAVLOVIĆA OTRG-
la je iz naše sredine retko plemenitog čoveka, velikog humanistu i neumor-
nog radnika. Iako ozbiljan bolesnik već duže vreme (a on je kao lekar do-
bro znao kakve su prirode njegove poteškoće) prilazio je svakom zadatku

Prim. dr Milorad-Mika Pavlović

koga bi se prihvatio sa neviđenim entuzijazmom i samopregorom, ne vo-
deći ni najmanje računa o svom zdravstvenom stanju.

Takav je bio i kao predsednik Naučnog društva za istoriju zdravstvene
kulture Jugoslavije.

Koliko puta je samo u toku jedne zamornije sednice (a bilo ih je više
takvih jer je on tražio i od svojih saradnika da se radi) morao da zastane

u toku rečenice, da se malo odmori, uzme svoj lek i zatim nastavi kao da se ništa nije desilo.

Dr Pavlović bio je izabran za predsednika Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije na XIX redovnoj godišnjoj skupštini održanoj u Novom Sadu decembra 1968. god. i na toj dužnosti ostao sve do svoje smrti.

Sećam se i danas toga izbora. Bilo je među starijim članovima društva pomalo i neverice, da li je izabran pravi čovek, obzirom da dr Pavlović ranije nije uzimao vidnog učešća u radu Društva.

Kako je on te sumnje brzo demantovao svojim radom! Za te tri godine dr Pavlović je učinio za Društvo toliko da se slobodno može reći da Društvo nikad nije imalo agilnijeg predsednika, a lično verujem da takvog više neće ni imati.

Njemu nikad nije bilo teško da ode bilo kuda, da otputuje u bilo koje mesto, kada je to bilo potrebno u interesu Društva. Nebrojeno puta dolazio je svojim kolima iz Novog Sada u Beograd na sednice Sekretarijata Društva ne tražeći za to nikakvu naknadu. Bilo ko od nas iz Beograda mogao je izostati ili zakasnuti na sednicu, njemu se to nikad nije dešavalo, on bi stigao iz Novog Sada, i sat i dva ranije, da bi izvršio još neke pripreme, da se nešto ne bi zaboravilo, da bi se na sednici što više uradilo.

Nikad Društvo, u tom relativno kratkom periodu, nije održalo toliko naučnih sastanaka.

Odmah po prijemu dužnosti predsednika aktivno je učestvovao u pripremama XX jubilarnog naučnog sastanka održanog u Dubrovniku maja 1969. god. kome nažalost zbog bolesti nije mogao da prisustvuje.

On je bio inicijator i za održavanje XXI naučnog sastanka u Nišu septembra 1971. god. posvećenog zdravstvenoj kulturi ovog dela naše zemlje.

A šta da kažemo za njegov udeo u organizaciji i održavanju I kongresa istoričara zdravstvene kulture Jugoslavije u Sarajevu oktobra 1970. god.?

Danas slobodno možemo reći da je on bio jedan od retkih članova Društva koji je verovao u uspešno ostvarenje toga ni malo jednostavnog zadatka. Zahvaljujući njegovom zalaganju na Kongresu je učestvovao veliki broj istoričara zdravstvene kulture iz cele zemlje, koji su dali oko 70 referata. Istovremeno je bila organizovana i služba zdravstvene kulture naroda Jugoslavije kroz vekove, kao i likovna izložba slikara-amatera iz redova lekara, stomatologa, farmaceuta i veterinara.

Već u to vreme on je razmišljao i o održavanju II kongresa koji bi trebao da se održi kroz četiri godine, predlagao je osnovnu tematiku za taj kongres, davao zadatke u okviru priprema Komisiji za koordinaciju naučnog rada Društva itd.

On je bio taj koji je neprekidno insistirao na redovnom izlaženju »Biltena« Društva, kao i renomiranog časopisa Društva »Acta historica medicinae pharmaciae veterinae«. Veoma aktivno je saradivao i na izmeni Statuta društva, lično se više od svih nas angažovao u pronalaženju materijalno-finansijskih sredstava neophodnih za rad Društva, vodeći računa da se ona što racionalnije iskoriste.

Poklanjao je veliku pažnju i međunarodnoj saradnji Društva sa odgovarajućim institucijama u inostranstvu.

Inicijator je održavanja naučnog sastanka sa istoričarima zdravstvene kulture Italije u vezi čega je bio u prepisci sa prof. dr Stropian-om iz Rima, direktorom Instituta za istoriju medicine. Sastanak bi trebalo da se održi maja 1973. god. sa tematikom »Italijansko-Jugoslovenske veze na polju istorije zdravstvene kulture.«

U toku su bili i pregovori sa istoričarima zdravstvene kulture podunavskih zemalja o održavanju naučnog sastanka 1974/75. god., u našoj zemlji sa tematikom »Tragovi rimske medicine u podunavskim zemljama, sanitarni kordon, itd.«.

Smrt ga je zatekla na neumornom radu kao predsednika Koordinacionog odbora za održavanje simpozijuma povodom 30- godišnjice I kongresa partizanskih lekara Jugoslavije, na kome je on bio jedan od sekretara. Prilikom susreta u Rudom prošle godine on je lično zamolio druga Tita da se prihvati pokroviteljstva nad ovom proslavom, koja će se održati septembra o.g. u Bosanskom Petrovcu u organizaciji Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Saveza lekarskih društava, Saveza udruženja boraca NOR-a, Sanitetske uprave SSNO, Saveznog sekretarijata za rad i socijalnu politiku i Skupštine opštine Bosanski Petrovac.

Dr Pavlović se rodio u Bijeljini 16. V 1919. god. a preminuo u Pragu 25. III 1972. god.

Njegova prerana smrt predstavlja nenadoknativ gubitak za Društvo, a njegov svetao lik, druga i čoveka, ostaće u nezaboravnom sećanju svih nas koji smo sa njim saradivali.

Neka je slava i hvala prim. dr Miloradu-Miki Pavloviću, predsedniku Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije.